

§ 2.

De i Lov Nr. 109 af 13. Maj 1911 §§ 1—4 fastsatte Afgifter af fast Ejendom beregnes fremtidig af det Beløb, hvoraf Stempelafgift efter 1ste Klasses Takst skal beregnes i Henhold til denne Lovs § 1. I de i §§ 5 og 6, 1ste Stykke, nævnte Tilfælde beregnes Værdien vedblivende efter Ejendomsskyldværdien. Reglerne i Lovens § 23, 1ste og 2det Stykke, om Paategning paa Dokumenter angaaende Ejendomsskyldværdien vedbliver at gælde.

§ 3.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Stempeloven af 13. Maj 1911 forlod man det efter Stempeloven af 19. Februar 1861 gældende Grundlag for Beregningen af Stemplet for Overdragelse af fast Ejendom, nemlig det for Overdragelsen betingede eller ydede Vederlag, medmindre dette ikke stod i passende Forhold til den overdragne Ejendoms sande Værdi. Denne Regel erkendtes vel at være den i og for sig naturligste, men det gjordes gældende, at den havde frembudt Vanskeligheder ved Udfindelsen af, hvilket Vederlag der i Virkeligheden var givet for den faste Ejendom, og at det navnlig kunde forekomme, at der, naar fast Ejendom og Løsøre sælges under eet, af det samlede Vederlag førtes for lidt over paa den faste Ejendom og for meget paa Løsøret, for hvilket Stemplet kun er ringe.

Man mente derfor at kunne finde et bedre Grundlag for Beregningen ved at sætte Stemplet i Forhold til den seneste Vurderingssum til Ejendomsskyld for Ejendommen, saaledes at der beregnedes 1ste Klasses Stempel af Vurderingssummen og af det muligt overskydende Vederlag kun Stempel efter 3die Klasses Takst.

Den fremhævede Mangel ved en Regel om Stempling efter Vederlaget burde dog neppe have ført til en saa gennemgribende Forandring, idet Manglen formentlig havde været afhjulpet, dersom man til Hovedregelen om, at Stemplet beregnedes efter

Vederlaget, havde føjet en Bestemmelse om, at 1ste Klasses Stempel dog mindst skulde beregnes efter Vurderingssummen til Ejendomsskyld. Man havde herved bevaret det naturlige Grundlag for Beregningen af et Overdragelsesstempel, nemlig Vederlaget for Overdragelsen, og faaet et Værn, som efter Omstændighederne maatte kunne anses for tilstrækkeligt, mod for lave Vederlag eller urigtige Fordelinger af Vederlaget paa fast Ejendom og Løsøre.

De forløbne Aar har vist, at Reglen i Stempelovens § 61 om Stempling efter Vurderingssummen til Ejendomsskyld i særdeles mange Tilfælde fører til Stempelafgifter for Overdragelse af fast Ejendom, der meget afviger fra, hvad der efter Stemplets Karakter af en Omsætningsskat burde være betalt, og at der navnlig i mange Tilfælde er sket Omsætning til Vederlag, der ligger langt over Vurderingssummen til Ejendomsskyld. Dette ligger i, at Ejendomsskyldvurderingen, der kun foregaar med visse Mellemrum, jo ikke kan tage Hensyn til de almindelige Prisstigninger, der følger efter Vurderingen, men kan ogsaa have sin Grund i, at der ved den solgte Ejendom er foretaget Forandringer, der har bevirket Forandring i dens Værdi. For visse Tilfælde af denne Art har Stempelovens § 67 ganske vist givet Regler om, at Stemplet skal beregnes efter Ejendommens Værdi paa Overdra-